Kravo, Den Haag

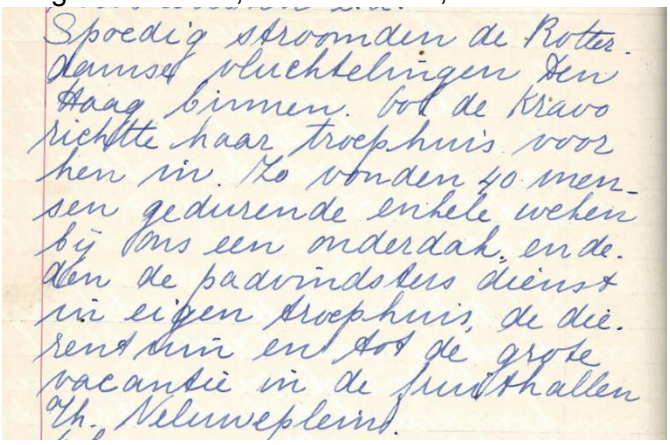
De Haagse Padvindstersgroep Krachtig Voorwaarts (Kravo) der Van Pallandt Padvindsters begon in juli 1926 en werd als onderdeel van het Nederlandse Meisjesgilde geïnstalleerd op 13 november 1926. Er was op dat moment al twee jaar geen meisjesafdeling in Den Haag. De groep werkte nauw samen met padvindsters van de Joodse T.O.P.-groep. Toen daar geen meisjesafdeling was, waren in 1936 een aantal joodse meisjes lid van KRAVO.

De Israëlische Padvindsters (Ispa)-groep, die op 22 januari 1939 in Den Haag was opgericht, onderhield goede betrekkingen met de Kravo groep. Voor de installatiebijeenkomst van de Ispagroep had de Kravogroep haar troephuis afgestaan. Deze bijeenkomst werd verzorgd door leden van de Kravo groep en de Haagse padvindstersgroep Wegeli.

Voor de oorlog was Adri Knappert als Captain (pionierleidster) actief bij de Kravogroep. Rita Bungenberg de Jong was Guido en noemde zich hopvrouw Rita. Han Schokking was vaandrig. De groep bestond uit een kabouterkring, drie vendels en een pioniersgroep en ze hadden hun clubhuis aan de Van Blankenburgstraat.

Tijdens de meidagen van 1940 werden de padvindsters en pioniers van Kravo ingezet voor ordonnansdiensten. Twee padvindsters hadden telefoon- en portiersdienst bij het Pageshuis, het hoofdkwartier van Het Nederlandse Rode Kruis. Verdere hulp, bv aan gewonde militairen, was nog niet nodig want de treinen werden gebombardeerd en de wegen waren versperd zodat ziekenvervoer niet plaats kon vinden, terwijl de transporten per schip alsmaar niet aankwamen. Een aantal padvindsters werd al wel naar de Fruithallen aan het Veluweplein gestuurd om daar de verwachtte gewonde militairen op te vangen. Maar in plaats daarvan kwamen op 14 en 15 mei bussen vol gevluchte Rotterdammers naar Den Haag. Ze mochten aan hen niet het aanwezige brood en koffie uitdelen, omdat dat voor de militairen gereserveerd was. De padvindsters gingen daarom langs de deuren om eten in te zamelen en de vluchtelingen te helpen.

Toen ze hoorden dat er 7000 vluchtelingen zouden komen, gingen Cap Adri Knappert en hopvrouw Rita Bungenberg de Jong met een paar padvindsters langs alle instanties zoals het gemeentehuis, het ziekenhuis, het kantoor van het Rode Kruis en op de stations om hun hulp aan te bieden. Ze kwamen uiteindelijk terecht bij de Burgerwacht op de Laan Copes van Cattenburg, die de opvang coördineerde. Ondertussen hadden ze bedacht dat hun clubhuizen goed ingezet zouden kunnen worden voor de opvang van de vluchtelingen. Het troephuis van de padvindstersgroep Sint Joris was al in gebruik genomen, dus gingen ze in hun eigen clubhuis aan de Van Blankenburgstraat aan de

Spoedig stroomden de Rotterdamse vluchtelingen Den Haag binnen. Ook de Kravo richtte haar troephuis voor hen in. Zo vonden zo mensen gedurende enkele weken bij ons een onderdak, en de Den de padvindsters dienst in eigen troephuis, de dienst duurde en tot de grote vacantie in de fruithallen bij Veluwepleinn.

slag. De padvindsters werden opgetrommeld en alle materiaal werd op zolder gezet. De buurt kwam aan met matrassen, dekens en eten en gaf adressen door waar eventueel vluchtelingen ingekwartierd konden worden. Veertig mensen vonden gedurende enkele weken onderdak in het clubhuis en de padvindsters deden dienst in het eigen clubhuis, de dierentuin en tot de grote vakantie in de Fruithallen, waar vluchtelingen waren ondergebracht. De opkomsten werden snel weer hervat en hiervoor werd gebruik gemaakt van het Wassenaarse clubhuis.

PADVINDER-
ORGANISATIES
ontbonden.

's-GRAVENHAGE, 9 April. — Krachtens verordening van den Rijkscommissaris heeft de veiligheidspolitie de gezamenlijke padvindersorganisaties in het bezette Nederlandsche gebied ontbonden en verboden.

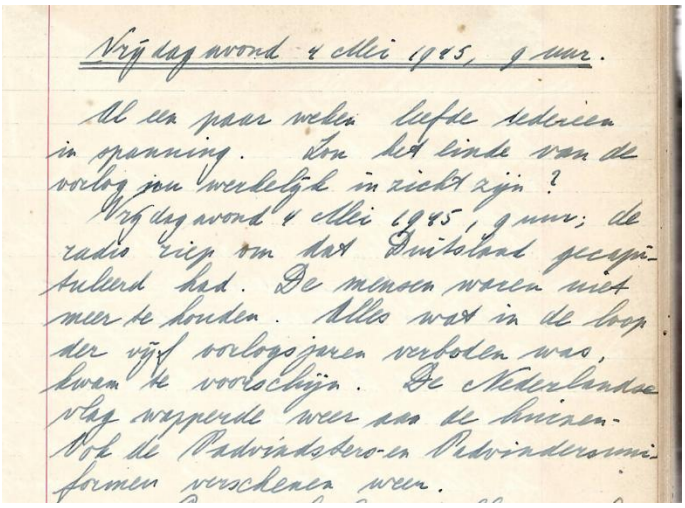
De Nederlandsche padvinders, die een deel waren van de Internationale Boy-Scouts-beweging en centraal van het internationale padvindersbureau te Londen uit geleid werden, waren een actief instrument der Britsche cultureele en politieke propaganda.

Ook na de bezetting wordt deze tegen de belangen van het Duitsche rijk gerichte werkzaamheid voortgezet. Door de Nederlandsche padvinders, wier leiding eenmaal op Engeland was ingesteld, ondanks uitdrukkelijk verbod, talrijke tochten en voorbereidend-militaire oefeningen hielden, zijn de van het standpunt der bezettende macht niet duldbare padvindersorganisaties ontbonden. — (A.N.P.)

In de zomer van 1940 gingen de padvindsters nog op kamp. Door de omstandigheden gingen ze niet naar Drenthe maar bleven dichterbij huis. Op 2 uur fietsen verbleven ze op Hijdepark in Doorn. Door de oorlogstoestand durfden veel ouders hun kinderen niet mee te geven en daardoor hadden ze een heerlijk vrijbuiterskamp.

Na het verbod op Scouting op 2 april 1941 hielden de rondes nog bijeenkomsten en de leidsters onderhielden contact met de rondeleidsters. De bijeenkomsten stopten op een gegeven moment maar de contacten bleven. Direct na de bevrijding werd het logboek weer gevuld en kwamen de padvindsters weer samen. Veel meisjes wilden lid worden en al snel ontstonden vier Kravo-groepen en een kabouterkring. Op 22 juli 1945 werd de eerste opkomst gehouden.

De Kravo 1 was voorganger van meisjesgroep Eltheto. In jaren ‘80 fuseerde De Rimboejagers en Eltheto, tot de naam Eltheto in de 21e eeuw verdween.

Vrijdag avond 4 mei 1945, 9 uur.

Al een paar weken liefde leden in spanning. Zou het einde van de oorlog nu werkelijk in zicht zijn?

Vrijdag avond 4 mei 1945, 9 uur; de radio riep om dat Duitsland gecapituleerd had. De mensen waren niet meer te houden. Alles wat in de loop der vijf oorlogsjaren verboden was, kwam te voorschijn. De Nederlandse vlag wapperde weer aan de huizen. Ook de Padvindsters- en Padvindersuniformen verschenen weer.

Meer informatie

Logboek Kravo 1, december 1939 – 2 april 1941 en 4 mei 1945 – 1 december 1945

Het Vaderland : staat- en letterkundig nieuwsblad » 12 jul 1926 - Art. 15 | Delpher

Het Vaderland : staat- en letterkundig nieuwsblad » 14 nov 1926 - Art. 144 | Delpher

Algemeen Handelsblad » 16 nov 1926 - Art. 249 | Delpher

Ha'ammud = De vuurzuil = Ha'amoed; officieel orgaan van gecombineerde Haagsche Joodsche wijk-, cultuur-, sport- en jeugdvereenigingen, jrg 8, 1939, no. 17, 27-01-1939 » 27 jan 1939 - Pag. 22 | Delpher

Museumbulletin Scoutingmuseum Baarn, november 2018

De Nederlander » 18 mei 1940 - Art. 27 | Delpher

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op http://vrijheid.scouting.nl voor meer informatie en alle andere verhalen.